

Módosítás 1**Diogo Feio**

a PPE képviselőcsoport nevében

Elisa Ferreira

az S&D képviselőcsoport nevében

Sylvie Goulard

az ALDE képviselőcsoport nevében

Philippe Lamberts

a Verts/ALE képviselőcsoport nevében

Jelentés**A7-0402/2012****Sylvie Goulard**

A stabilitási kötvények bevezetésének megvalósíthatósága

COM(2011)0818 – 2012/2028(INI)

Az A7-0402/2012. számú nem jogalkotási állásfoglalási indítvány helyébe lépő alternatív állásfoglalási indítvány (az eljárási szabályzat 157. cikkének (4) bekezdése)

Az Európai Parlament állásfoglalása a stabilitási kötvények bevezetésének megvalósíthatóságáról*Az Európai Parlament,*

- tekintettel az Unió bővített gazdasági kormányzási keretrendszerére, ezen belül a hatos csomagra, a Parlament kettős csomagra vonatkozó, megegyezés tárgyát képező javaslataira, valamint a gazdasági és monetáris unióbeli stabilitásról, koordinációról és kormányzásról szóló szerződés 16. cikke értelmében közösségi szintre emelt költségvetési paktumra,
- tekintettel az Európai Tanács elnökének 2012. június 26-án,¹ illetve 2012. október 12-én² kiadott, „A valódi gazdasági és monetáris unió felé” című két jelentésére,
- tekintettel az Európai Tanács 2012. június 28–29-i, az euróövezet gazdasági és pénzügyi felépítésének javítási lehetőségeit feltérképező következtetéseire³,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 125. cikkére,
- tekintettel a gazdasági és monetáris unió első tíz évéről és jövőbeni kihívásairól szóló, 2008. november 18-i állásfoglalására,⁴
- tekintettel a pénzügyi, gazdasági és szociális válságról, illetve a szükséges intézkedésekre

¹ http://ec.europa.eu/economy_finance/focuson/crisis/documents/131201_en.pdf

² http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ec/132809.pdf

³ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ec/131359.pdf

⁴ HL C 16. E, 2010.1.22., 8. o.

és kezdeményezésekre irányuló ajánlásokról szóló 2011. július 6-i állásfoglalására,¹

- tekintettel a stabilitási kötvények bevezetésének megvalósíthatóságáról szóló, 2011. november 23-i bizottsági zöld könyvre (COM(2011)0818),
 - tekintettel a stabilitási kötvények bevezetésének megvalósíthatóságáról szóló, 2012. február 15-i állásfoglalására,²
 - tekintettel az ezen állásfoglaláshoz csatolt ütemtervre,
 - tekintettel eljárási szabályzatának 48. cikkére,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére, valamint a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság és a Jogi Bizottság véleményére (A7-0402/2012),
- A. mivel a Parlament kérte a Bizottságot, hogy nyújtson be jelentést az eurókötvények bevezetésének lehetőségéről, ami szerves része a gazdasági kormányzásra vonatkozó intézkedéscsomagról (hatos csomag) szóló, Parlament és Tanács közötti megállapodásnak;
- B. mivel a zöld könyv széles körű nyilvános vitát kezdeményezett a stabilitási kötvények fogalmáról; mivel a zöld könyv értékeli az államkötvények euróvezeti tagállamok körében történő közös kibocsátásának megvalósíthatóságát és tárgyalja a szükséges feltételeket;
- C. mivel – a tágabb, uniós perspektíva figyelmen kívül hagyása nélkül – az euróövezet egyedi helyzetben van, hiszen a részt vevő tagállamok anélkül használnak közös valutát, hogy közös költségvetési politikájuk és közös kötvénypiacuk lenne; mivel ennél fogva jó okkal lehet üdvözölni az „A valódi gazdasági és monetáris unió felé” címmel az Európai Tanács elnöke által ismertetett két jelentésben található javaslattervezeteket, amelyek jó kiindulópontnak minősülnek egy rendezett és valódi gazdasági és monetáris unió kialakításához;
- D. mivel az EUMSZ 125. cikke tiltja a tagállamoknak, hogy más tagállamok kötelezettségeit átvállalják;
- E. mivel az Európai Központi Bank (EKB) pénzügyi politikája nem megoldás a tagállamok pénzügyi és strukturális problémáira, és a standardtól eltérő intézkedéseinek hatékonysága korlátozott;
- F. mivel egyetlen szövetségi állam (ideértve az Amerikai Egyesült Államokat és Németországot is) sem bocsát ki a zöld könyv 1. és 2. változatában tervezett eurókötvényeknek megfelelő kötvényeket, ami az eurókötvényeket olyan, teljesen új fogalom szintjére emeli, amely nem hasonlítható sem a kipróbált és megbízhatónak vélt amerikai kincstárjegyekhez, sem pedig a német szövetségi értékpapírokhoz (Bundesanleihen);
- G. mivel a piac által az államadósságokkal szemben tanúsított bizalmatlanság, az európai

¹ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0331.

² Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0046.

bankok helyzete és az európai vezetők képtelensége miatt, hogy határozott lépéseket tegyenek az egységes pénznem védelme és tökéletesítése érdekében, a tagállamok nehézségekkel küzdenek az ésszerű árfolyamokon finanszírozáshoz jutás terén;

- H. mivel a válság nemcsak az euróövezet tagállamainak egymástól való kölcsönös függőségét mutatta meg, hanem azt is, hogy szilárdabb pénzügyi unióra van szükség, amely hatékony mechanizmusokkal bír a tarthatatlan költségvetési útvonalak korrigálására, a felborult makrogazdasági egyensúly, az adósságszint és a tagállamok költségvetési mérlegének felső határai helyreállítására;
- I. mivel a legtöbb euróövezeti tagállam túlzott adósságát és költségvetési hiányát orvosoló minden fenntartható megoldásnak előfeltétele a növekedésnek kedvező konszolidációs intézkedések iránti szavahihető elkötelezettség;
- J. mivel az euróövezet államadósságainak közössé alakítása önmagában nem orvosolhatja az euróövezet versenyképességének elvesztését;
- K. mivel a több és közös kötelezettséggel járó közös adósságkibocsátás, illetve a költségvetési fegyelemmel és ellenőrzéssel járó fokozott költségvetési integráció ugyanazon érem két oldala;
 - 1. nyugtázza a válság enyhítésére és megoldására irányuló különféle erőfeszítéseket, és felhívja a figyelmet az EMU új, megerősített irányítására, a mentőcsomagokra vonatkozó közelmúltbeli megállapodásokra és az EKB által hozott döntésekre; ugyanakkor úgy véli, hogy továbbra is szükség van egy tartós megoldásra vonatkozó megállapodásra egy olyan kiegyensúlyozott megközelítés kidolgozása érdekében, amely az euróövezeten belül ötvözi a szolidaritást és a felelősségvállalást; emlékeztet arra, hogy három, az euróövezeten kívüli tagállam is támogatást kap az államadóssággal kapcsolatos válságuk leküzdésére;
 - 2. továbbra is rendkívüli módon aggódik a jelenleg folyó euróövezeti válság és azon fenyegetés miatt, amelyet a válság Unió-szerte a szegénységgel és munkanélküliséggel küzdő milliókra nézve jelent; hangsúlyozza, hogy a gazdasági és monetáris unió integritásának megőrzése érdekében amellet, hogy strukturális reformokra és az euróövezet számára az országspecifikus gazdasági sokkok mérsékléséhez hozzájáruló vagy a strukturális reformokat elősegítő, közös fiskális rendszer kidolgozására kell törekedni, olyan, alternatív módozatokat kell találni a piachoz való hozzáférés fenntartására vagy a tagállamok általi hitelfelvétel költségeinek csökkentésére, amelyek nem kizárólag a mentőmechanizmusokon – például az ESM-en és az EFSF-en – alapulnak;
 - 3. üdvözli az Európai Tanács 2012. június 30-i, arra vonatkozó határozatát, mely szerint fel kell térképezni az euróövezet gazdasági és pénzügyi szerkezetének javítási lehetőségeit, miközben kerülni kell az erkölcsi kockázatot, továbbá rendezett és fenntartható államháztartást kell megvalósítani; úgy véli, hogy a megerősödött Unió megteremtésére irányuló hosszú távú elképzelést fokozott demokratikus legitimitásra kell építeni, a közösségi módszerre kell alapozni, és azt időhöz kötött útitervnek kell kísérnie;
 - 4. megjegyzi, hogy az Európai Pénzügyi Stabilizációs Mechanizmus (EFSM), az Európai

pénzügyi stabilizációs eszköz (EFSF) és az Európai Stabilizációs Mechanizmus (ESM) az EU által eddig megtervezett tűzfalak legfontosabbjai; tudatában van annak, hogy az ESM fizetőképességi és elkülönítési ügyek tekintetében betöltött szerepe a jövőben nem hagyható figyelmen kívül; üdvözli azt az EU Tanácsa által 2012. október 18–19-én vállalt kötelezettséget, miszerint amennyiben az EKB bevonásával tényleges egységes felügyeleti mechanizmus jön létre, lehetővé kell tenni, hogy az ESM szabályszerű döntés alapján az euróövezeti bankokat közvetlenül újratőkésítse;

5. hangsúlyozza, hogy minden tagállamban szükség van a költségvetés konszolidálására és szerkezeti reformokra irányuló, hiteles stratégiára, és hogy ezek lényegesek a költségvetési hitelesség helyreállításához és a rendezett és fenntartható államháztartáshoz; a rendezett államháztartás pedig a közös adósságkibocsátási rendszer bevezetéséhez és működtetéséhez szükséges;
6. üdvözli a zöld könyv bemutatását, amely az Európai Parlament régi kérésének tesz eleget; úgy véli, hogy a stabilitási kötvények bevezetése jelentőségét tekintve az egységes pénznem bevezetésével egyenértékű művelet lenne;
7. üdvözli a tagállamok által a konszolidációra és a strukturális reformokra vonatkozóan tett erőfeszítéseket, és elismerését fejezi ki amiatt, hogy az európai polgárok nehéz és megerőltető erőfeszítéseket kérnek; sürgeti a tagállamokat, hogy a költségvetési konszolidáció tekintetében továbbra is tegyenek eleget vállalásaiknak és a megkötött megállapodásoknak, valamint megfelelően vegyék figyelembe a makrogazdasági összefüggéseket, és fokozzák a túlzott makrogazdasági egyensúlyhiányok mérséklésére irányuló erőfeszítéseiket;
8. ugyanakkor komolyan aggódik amiatt, hogy a tagállamok által tett reform- és konszolidációs erőfeszítések ellenére a pénzügyi piaci befektetők és szereplők nem tudják majd kellőképpen értékelni az eddig megtett erőfeszítéseket és továbbra is megpróbálnak spekulatív nyomást gyakorolni a politikákra, ami a növekvő kamatrésekben és a nagyfokú volatilitásban mutatkozik meg;
9. meggyőződése, hogy sürgős lépéseket kell tenni az euróövezet hosszabb távú stratégiájának kidolgozása érdekében, amely a költségvetési unió felé való elmozdulás révén biztosítja a rendezett államháztartást, a fenntartható növekedést, a szociális kohéziót és a foglalkoztatás magas szintjét, az erkölcsi kockázat megelőzése és a konvergencia támogatása mellett; örömmel veszi tudomásul, hogy az Európai Tanács, a Bizottság, az eurócsoport és az EKB elnökei által ismertetett jelentés vitát indított az euróövezet átfogó, nagy ívű és hiteles stratégiájáról;
10. felismeri a nyugtalanság önkormányzati adósságpiacokon érezhető jeleit és azt, hogy azok hogyan függenek össze az érintett tagállamra nehezedő nyomással;
11. felszólítja azokat a tagállamokat, ahol jelentős mértékű az önkormányzati vagy tartományi eladósodás, hogy léptessenek életbe mechanizmusokat olyan, közös stabilitási kötvényeknek a költségvetési fegyelem feltétele melletti kibocsátására, amely az illető tagállam államadósságának szintjére helyezi át az önkormányzati adósságok által kifejtett nyomást;

12. örömmel veszi tudomásul, hogy az euró világszerte második helyre került a globális tartalékvalutaként; rámutat arra, hogy az euróövezet hosszú távú stratégiai érdeke, hogy kihasználja a közös pénznemből eredő összes lehetséges előnyt, például annak lehetőségét, hogy likvid és diverzifikált kötvénypiacot hozzon létre, és globális tartalékvalutaként megerősítse az eurót; úgy véli, hogy ehhez integrált európai pénzügyi, gazdasági és költségvetési keretekre van szükség;
13. megjegyzi, hogy az integrált költségvetési keretek lényegesek a rendezett költségvetési politika, az átfogó koordináció, a közös döntéshozatal, a fokozottabb végrehajtás és az adósságkibocsátás felé tett arányos lépések biztosításához, valamint hogy az államadósság közössé alakítása érdekében javasolt rendszerek némelyike nem feltétlenül egyeztethető össze egyes tagállamok alkotmányjogi előírásaival;
14. hangsúlyozza, hogy a jelenlegi helyzet rövid távon a minőségi eszközökhöz való menekülést („flight to quality”) idézett elő (a legbiztonságosabb ügyletek keresése, még nagyon alacsony nyereség esetén is), ami a bankok és más pénzügyi intézetek számára finanszírozási kihívásokat eredményez;
15. aggódik amiatt, hogy a bankok birtokában nagy mennyiségű hazai államkötvény van, ami téves visszacsatolást hoz létre, amikor az államadósság tekintetében gyakorolt nyomás a bankokra gyakorolt nyomássá alakul; emlékeztet arra, hogy az eszközök és a kötelezettségek diverzifikálása a stabilitás biztosításának egyik eszköze, illetve a belső piacnak köszönhető, elhanyagolt előnyök egyike;
16. hangsúlyozza, hogy minden meglévő és jövőbeni eszközt és intézményt, amely szűk vagy tág értelemben véve része az Unió gazdasági kormányzási keretrendszerének, demokratikusan legitimálni kell;
17. úgy véli, hogy a közös kötvényekre vonatkozó kilátások erőteljes jelzésül szolgálhatnak a pénzügyi piacok számára, elősegítik az EMU integritásának megőrzését, megalapozhatják a gazdasági stabilitás helyreállítását és a bizonytalanság csökkentését, amennyiben az uniós pénzügyi és költségvetési integráció és felügyelet terén előrelépés történik; megismétli azt az álláspontját, hogy a sorrendiség kulcsfontosságú kérdés, amely az egységes valuta bevezetéséhez kapcsolódó maastrichti kritériumokhoz hasonló, kötelező erejű ütemtervet von maga után; kéri a Bizottság azon javaslatának további kifejtését, hogy a közös adósságkibocsátást például a stabilitási és növekedési paktum betartásától kellene függővé tenni;
18. ajánlja a Bizottságnak, hogy tisztázza az erős fiskális konszolidáción és költségvetési fegyelmen alapuló kilépési és belépési kritériumokat, vegye ugyanakkor figyelembe a jelenlegi válságot és a számos euróövezeti országban bevezetett költségvetési kiigazításokat;
19. megállapítja, hogy az euróövezetben 1999 óta pozitív és negatív fejlemények is bekövetkeztek, és hangsúlyozza, hogy az államadósságok kamatláb-konvergenciája fenntarthatatlan adósságszintek felhalmozására ösztönzött; megállapítja, hogy a nyilvános és a politikai vita során különböző javaslatok születtek a közös hitelpapírok részleges kibocsátásának módjaira, így például az egyes rövid távú finanszírozási eszközök korlátozott és feltételes alapú összevonására (eurókincstárjegyek) vagy az európai

adósságtörlesztési alapra fokozatos áttérésre;

20. hangsúlyozza, hogy a közös kötvénykibocsátás felé való bárminemű elmozdulás során teljes mértékben figyelembe kell venni az egységes piaci szemléletet, biztosítva, hogy a részes és a nem részes tagállamok között ne jöjjön létre szükségtelen akadály vagy egyensúlyhiány;
21. emlékeztet arra, hogy az egyes tagállamok a közös kötvénykibocsátási rendszerben is kötelesek visszafizetni adósságuk egészét; emlékeztet arra, hogy a közös kötvénykibocsátás nem nyújt garanciát azzal szemben, hogy valamely tagállam nem tudja visszafizetni adósságát;
22. úgy véli, hogy csak olyan közös kötvények kibocsátását szabad fontolóra venni, amelyek tulajdonosait szigorúan szenior kategóriába sorolják az uniós adófizetők védelme érdekében;
23. elismeri, hogy a nem megfelelő versenyképesség és a strukturális reformok elmaradása a reálgazdaságot tekintve kritikus tényező egy adott ország gazdasági helyzetének folyamatos romlásában;
24. megállapítja, hogy az eurókötvényekre vonatkozó javaslatok többsége magában foglal olyan módozatokat, amelyekkel korlátozható azon tagállamok kötvényekhez való hozzáférése, amelyek költségvetési helyzete kezelhetetlenné válik; ezért kéri azon mechanizmusok fenntartását, amelyek segítséget tudnak nyújtani a likviditási (és nem fizetéképtelenségi) válság formájában nehézségekkel küzdő és a közös kötvénykibocsátásból kizárt tagállamok számára; úgy véli, hogy e célból fenn kell tartani az Európai Stabilitási Mechanizmust, úgy véli, hogy az ESM-et a közösségi módszer hatálya alá kellene vonni;
25. kéri a Bizottságot, hogy dolgozza ki jobban a kölcsönök tagállamoknak való kiosztására vonatkozó kritériumokat, mivel a zöld könyv csupán annyit rögzít, hogy erre „szükségleteiknek megfelelően” kerül majd sor; kitarthatja, hogy az egyik fő kiosztási kritériumként az adósságszolgálati képességet kell meghatározni;
26. rámutat, hogy a Bizottság zöld könyve szerint a kék kötvényekre irányuló javaslatban a GDP arányában meghatározott 60%-os felső korlát túl magas ahhoz, hogy biztosítsa a rendszer stabilitását, és e korlátra vonatkozóan további pontosítást kér;
27. úgy véli, hogy ütemtervet kell kidolgozni rövid távon a jelenlegi válságból való kilábalás céljából, hosszabb távon pedig egy költségvetési unió felé történő elmozdulás érdekében a gazdasági és monetáris unió kiteljesítése, megerősítése és elmélyítése révén;
28. felhívja a Bizottságot, hogy mihamarabb terjesszen jelentést az Európai Parlament és a Tanács elé, amelyben megvizsgálja az államadósság-instrumentumok közös kibocsátásához vezető lehetséges ütemtervre irányuló lehetőségeket és – amennyiben szükséges – javaslatokat tesz, figyelembe véve a pénzügyi, költségvetési és jogi szempontokat is; úgy véli, hogy a Bizottságnak ezzel összefüggésben és a 2012. október 12-i ideiglenes Van Rompuy-jelentéssel párhuzamosan különös figyelmet kell fordítania egy olyan visszavásárlási alap megvalósíthatóságára, amely az adósságinstrumentumok

ideiglenes közös kibocsátását ötvözi a fiskális kiigazítás szigorú szabályaival azon résztvevő országok esetében, amelyek adósságállománya meghaladja a GDP 60%-át, és amelyek vállalják, hogy a törlesztésre legfeljebb 25 éven belül sort kerítenek – amely a megújult stabilitási és növekedési paktumban előirányozottnál hosszabb időszak, ugyanakkor a gyakorlatban elegendő gazdasági növekedést és igen szigorú fiskális fegyelmet tesz szükségessé;

29. kéri a tagállamokat, hogy a 2012. október 12-i Van Rompuy-jelentésben foglaltak szerint mérlegeljék közös, rövid lejáratú adósság eurókötvények formájában történő kibocsátását, hogy megvédjék az alapvetően fenntartható költségvetési politikával rendelkező tagállamokat a likviditás hiányát okozó pánikszerű megrohanástól, valamint az államadósság-válság és a bankválság, valamint a pánik kiváltotta negatív externáliák közötti ördögi körtől, ami a piac súlyos torzulását eredményezi, és implicit támogatásokat generált azon tagállamok számára, amelyek államkötvényeinek kamatszintje abnormálisan alacsony;
30. sürgeti a tagállamokat, hogy vizsgálják meg a biztonságos kötvények rendszere vagy más, egy kötvénykosár ötletén alapuló javaslatok felé való elmozdulás kivitelezhetőségét;
31. úgy véli, hogy az időben és mennyiségben korlátozható eurókötvények időt és stabilitást biztosítanak más intézkedések, így például a stabilitási és növekedési paktum és a kettős csomag számára helytállóságuk bizonyítására, illetve az euróövezet jövőbeli integrációját célzó, hosszabb távú intézkedések megvalósítására;
32. felhívja a Bizottságot, hogy vegyen részt a közös kötvénykibocsátás jogi korlátainak tisztázásában, különösen az EUMSZ 125. cikkét és annak a három lehetséges kibocsátási módozatra: az együttes felelősségre, az egyetemleges felelősségre és az együttes és egyetemleges felelősségre gyakorolt hatását illetően; sürgeti a Bizottságot, hogy vizsgálja meg annak lehetőségét, hogy az EUMSZ 352. cikkének (1) bekezdését vagy bármely más jogalapot alkalmazzák a részleges közös adósságkibocsátási megoldás végrehajtására anélkül, hogy a Szerződést módosítani kellene, ideértve, ideértve az EUMSZ 121. és 136. cikkén alapuló felügyeleti és jelentéstételi keretet, amelynek célja az euróövezeti tagállamok és az euróövezet egésze által a megerősített és valódi gazdasági és monetáris unió irányában elért előrehaladás, illetve a kölcsönössé tett keretbe nem tartozó államadósság-instrumentumok kibocsátásának összehangolását célzó intézkedések negyedévenkénti nyomon követése;
33. üdvözli az eurócsoport június 29-i csúcsertekezlete által elfogadott határozat elveit, amelyek célja az euró stabilitásának biztosítása, és amelynek értelmében „különösen a meglévő EFSF/ESM eszközöket fogjuk rugalmasan és hatékonyan felhasználni azon országok piacainak stabilizálására, melyek betartják az országspecifikus ajánlásokat és egyéb kötelezettségeiket – a meghatározott időpontokat is –, melyeket az európai szemeszter, a Stabilitási és Növekedési Paktum és a túlzott egyensúlyhiány esetén követendő eljárás keretében vállaltak”; elismeri, hogy a feltételeket egy egyetértési megállapodásban rögzítik majd, és hogy az EKB „az EFSF/ESM megbízottjaként hatékonyan és eredményesen piaci műveleteket” végez majd;
34. meggyőződése, hogy ezzel párhuzamosan sürgős szükség van az európai banki ágazat újratökésítésére és pénzügyi szolgáltatások egységes uniós piacának kiteljesítésére;

üdvözlí a Bizottság arra irányuló javaslatait, hogy a bankintézmények számára egységes európai felügyeleti mechanizmus valamint – ideálisan az egységes felügyeleti mechanizmus hatálybalépésével egyidejűleg – egységes európai rendezési és szanalási rendszer jöjjön létre; kéri továbbá, hogy az ESM a jövőben, közvetlenül az egységes felügyeleti mechanizmus működésbe lépésétől kezdve finanszírozhasson nehézségekkel küzdő bankokat; hangsúlyozza, hogy a közös felügyeleti mechanizmusnak elszámoltathatónak kell lennie a Parlament és a Tanács felé az európai felügyelet területén hozott intézkedésekért és döntésekért, és be kell számolnia a Parlament illetékes bizottságának;

35. megerősíti, hogy végre kell hajtani a válságkezelő eszközöket, és elismeri, hogy a pénzügyi ágazat nem megfelelő szabályozása jelentékeny tényező abban, hogy több euróövezeti tagállam is nehéz költségvetési helyzetben van;
36. határozottan úgy véli, hogy a közös adósságinstrumentumok EFSF-kötvényhez hasonló, külön felelősség melletti kibocsátása azzal a veszéllyel jár, hogy nem lesz kellően vonzó a befektetők számára, amennyiben néhány, a rendszerben részt vevő tagállam államháztartása továbbra sem fenntartható;
37. megjegyzi, hogy előfordulhat, hogy három forgatókönyv közül kell választani: az első egy egységes kamatláb valamennyi részt vevő tagállam számára, amelynek révén a gazdasági előnyök áthelyeződnek az országok között, a második egy differenciált kamatláb, a harmadik pedig egy kompenzációs rendszerrel – például a Bizottság általi lebegtetéssel – összekötött, egységes kamatláb, amely által az alacsonyabb minősítésű tagállamok pénzügyi értelemben kompenzálják a jobb minősítésűeket;
38. felhívja a Bizottságot, hogy dolgozza ki jobban azt a lehetőséget, hogy az eltérő minősítésű tagállamok között differenciált kamatlábrendszert hoz létre, és különösen tisztázza, hogy a piaci mechanizmusok közös kötvények bevezetése általi semlegesítése után kik és hogyan állapítják meg e minősítéseket;
39. egyetért a Bizottság által a zöld könyvben kifejtett állásponttal, miszerint az eurókötvényrendszer stabilitásának terhe nem nyugodhat csupán néhány, fenntartható államháztartású tagállam vállán, és hogy e rendszerhez megerősített fiskális unióra, erőteljesebb költségvetési fegyelemre és ellenőrzésre volna szükség az erkölcsi kockázat elkerülése érdekében;
40. meggyőződése, hogy az adósság közössé tételének rendszere lehetségesnek bizonyul és beleágyazódik a stabilitást célzó keretbe, a valódi gazdasági és monetáris unióhoz vezető ütemtervben a Szerződés módosítását kell tervbe venni, amely az egyetemleges felelősség melletti kötvénykibocsátást vonhatja maga után;
41. úgy véli, hogy a nemzeti kibocsátás részleges helyettesítésének (így a kék/piros kötvényeknek) a rendszere egyfelől csökkentheti a stabil és fenntartható államháztartással rendelkező tagállamok kölcsönfelvételi költségeit, másfelől pedig a túlzott adósságot felhalmozókat az adósság csökkentésére ösztönözheti, mivel a piros kötvényekhez kapcsolódó kockázat magasabb lenne, a kamatlábak pedig emelkednének;
42. felhívja a Bizottságot, hogy adott esetben az EKB-vel és az Európai Bankhatósággal

(EBH) egyeztetve alaposan értékelje a bármely rendszerhez kapcsolódó technikai részleteket, így a garanciákat, az ügyletrészsorozatokba való besorolásra és az összevonási struktúrákat, az esetleges biztosítékokat, a szabályalapú és a piacialapú fiskális fegyelem közötti egyensúlyt, a kiegészítő biztosítékokat (különösen a bármely rendszerben való részvétel tekintetében), az átstrukturálást, a kibocsátást, a meglévő stabilitási mechanizmusokkal való kapcsolatokat, a befektetői bázist, a szabályozási előírásokat (pl. a tőkemegfelelést), az adósság fokozatos fedezetét és a lejáratot; sürgeti a Bizottságot, hogy mérlegelje, melyik az irányítás és az elszámoltathatóság legitim és megfelelő formája;

43. hangsúlyozza, hogy a válságból való kilábalást célzó rövid távú intézkedések végrehajtását követően, a kötelező érvényű ütemterv egyik első lépéseként a rendes jogalkotási eljárás alapján nyomon követést kell végezni, a döntéshozatal szintjén teljes körű demokratikus elszámoltathatóságot biztosítva; hangsúlyozza a Bizottság számára, hogy javaslatainak kidolgozása során az Európai Parlament képviselőiből és a tagállamok, valamint az EKB képviselőiből álló ideiglenes testületet hozhat létre; emlékeztet arra, hogy teljes körűen élni kíván valamennyi előjogával és kezdeményezési jogával, ideértve a Szerződés módosításának kezdeményezéséhez való jogot is; úgy véli, hogy e testületnek meg kellene vizsgálnia a valódi szövetségi kötvények kibocsátásának lehetőségét is egy javított európai költségvetéssel összefüggésben;
44. hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak tanulmányoznia kellene a mellékletben ismertetett valamennyi lehetőség (mind az 1., mind a 2. fázis) megvalósíthatóságát, mivel e lehetőségek nem feltétlenül alternatívák, hanem bizonyos körülmények esetén kumulatív és egyidejű lehetőségek;
45. tudatában van annak, hogy az adósság közössé tételével kapcsolatos, főként a tudományos körökből származó javaslatok száma folyamatosan növekszik; megállapítja, hogy e javaslatok között jelentős különbségek vannak;
46. osztja a Bizottság aggodalmait a stabilitási kötvényeknek a tagállami számviteli szabályok szerinti kezelésével összefüggő kérdésekkel kapcsolatban; sürgeti a Bizottságot, hogy végezze el a stabilitási kötvényekre vonatkozó különböző garanciális struktúrák GDP-arányos nemzeti államadósságra gyakorolt hatásának átfogó értékelését;
47. tudomásul veszi a Bizottság által a zöld könyvben említett erkölcsi kockázat problémáját, azonban szükségesnek tartja az erkölcsi kockázat problémájának részletes elemzését annak érdekében, hogy ezzel kapcsolatban le lehessen vonni a helyes következtetéseket és adott esetben meg lehessen találni a megfelelő megoldásokat;
48. úgy véli, hogy az erkölcsi kockázat a garanciák és a fiskális fegyelmet ösztönző mechanizmusok megfelelő meghatározásával elkerülhető;
49. utasítja elnökét, hogy ezt az állásfoglalást továbbítsa a Tanácsnak, a Bizottságnak és az Európai Központi Banknak.

MELLÉKLET

Az ütemterv

Az alábbiakban egy nem feltétlenül egymást követő, halmozódó vagy egymást kölcsönösen kizáró lépések sorából álló lehetőség bemutatása következik.

1. szakasz – A válságból való kilábalást célzó azonnali intézkedések

1. Egy ideiglenes európai visszavásárlási alap létrehozása az adósság fenntartható szintre való csökkentése érdekében, megfizethető kamatlábak mellett

A Bizottság javaslatot tesz egy ideiglenes európai visszavásárlási alap azonnali létrehozására, a következő elvek mentén:

- az adósságok GDP 60%-ának megfelelő maastrichti referenciaérték feletti összegének egyszeri áthelyezése egy egyetemleges felelősség hatálya alá tartozó közös alapba, egy ötéves bevezetési szakasz során; az ilyen áthelyezést fokozatosan kell bevezetni, és kezdetben csak a GDP 60%-ának megfelelő maastrichti küszöbérték feletti adósság 10%-át kell áthelyezni; az ezt követő áthelyezéseket fokozatosan kell elvégezni;
- a részvétel teljes kiigazítási programmal nem rendelkező tagállamokra való korlátozása; azon tagállamok fokozatos bevonásának lehetővé tétele, amelyek sikeresen megvalósították kiigazítási programjukat; megfelelően kell értékelní a kiigazítási program alá tartozó tagállamok részvételének áthidalását;
- a tagállamok kötelezése arra, hogy legfeljebb 25 éves referencia-időtartam alatt autonóm módon visszavásárolják az áthelyezett adósságot;
- szigorú követelmények alkalmazása, amelyek jelenthetik i. biztosítékok nyújtását; ii. a költségvetési konszolidációs tervek és szerkezeti reformok folytatása iránti elköteleződést;
- a megerősített EMU-keret számszerűsített költségvetési szabályainak végrehajtása azon adósságoknak a GDP legfeljebb 60%-ára való korlátozása érdekében, amelyek kizárólag a részt vevő tagállaméi maradnak;
- a koordináció megerősítése a gazdasági kormányzás új keretrendszerének végrehajtása révén a megerősített EU 2020 stratégiával és a Bizottság által nyomon követett, kötelező strukturális reformra vonatkozó menetrenddel együtt;
- átlátható és kiszámítható kilépési eljárások biztosítása a tagállamok számára; a bentmaradást kell ösztönözni, ezért a kilépést költségessé kell tenni; a bevezetési szakasz során a kötelezettségvállalások teljesítésének elmulasztása a bevezetési szakasz azonnali felfüggesztését vonja maga után, illetve a kötelezettségvállalások teljesítésének elmulasztása bármely szakaszban az alapnál letétbe helyezett biztosíték elvesztésével jár.

2. Eurókinctárjegyek bevezetése a tagállamok likviditás hiányát okozó, pánikszerű megrohanásoktól való védelme érdekében

A Bizottság javaslatot tesz egy közös, rövid lejáratú adósságok kibocsátására szolgáló rendszer azonnali létrehozására, a következő elvek mentén:

- ügynökség létrehozása vagy egy már meglévő jogalany felhasználása arra, hogy eurókinctárjegyeket bocsásson ki, az összes, teljes kiigazítási programmal nem rendelkező euróövezeti tagállam részvételével; azon tagállamok fokozatos bevonásának lehetővé tétele, amelyek sikeresen megvalósították kiigazítási programjukat;
- azon tagállamok, amelyek nem felelnek meg a stabilitási és növekedési paktumban meghatározott szabályoknak, büntetőkamatra számíthatnak;
- a GDP legfeljebb 10%-ának megfelelő eurókinctárjegyek maximális lejáratának előírása, ami lehetővé teszi a folyamatos nyomon követést és a rövid lejárat miatt a garanciák gyakori megújítását;
- az eurókinctárjegyek kiváltanak a tagállamok által kibocsátandó minden rövid lejáratú adósságot, de a tagállamok következképpen továbbra is egyedül felelősek az adósságaik hosszabb lejáratú történő kibocsátásáért, amelyet minden ország igénye, költségvetési helyzete és adósságaránya szerint kell nyomon követni és korlátozni;
- a kölcsönössé tett keretbe nem tartozó állampapírok kibocsátásának összehangolását célzó intézkedések elfogadása;
- a nemzeti parlamentek részvételének előírása az érintett tagállam alkotmányos szabályainak megfelelően;

A Bizottságnak figyelembe kellene vennie a valódi gazdasági és monetáris unióról szóló végleges Van Rompuy-jelentés által levont következtetéseket.

2. szakasz – Részleges közös kibocsátás – A kék kötvények bevezetése: az évente allokált, közösen kibocsátandó adósság legfeljebb a GDP 60%-a, a Szerződés módosítása nélkül

A Bizottság megvizsgálja és az Európai Parlamentnek benyújtja a GDP 60%-a alatti, közösen kibocsátandó adósság allokációjára szolgáló és nemzeti adósságfűkek vagy az erkölcsi kockázatot elkerülő más megfelelő mechanizmusok által védett rendszer létrehozására vonatkozó javaslatok lehetőségével kapcsolatos következtetéseit, többek között az alábbi elvek alapján:

- a részvétel azon tagállamokra való korlátozása, amelyek a gazdasági és monetáris unióbeli stabilitásról, koordinációról és kormányzásról szóló szerződés 16. cikkével összhangban megfelelnek a stabilitási és növekedési paktumnak és a közösségi hatályú költségvetési paktumnak, és amelyekben nem folyik teljes kiigazítási program;
- az egyetemleges felelősség mellett kibocsátandó adósság összegének a GDP 60%-ánál

kisebbr részére való szigorú korlátozása, megtiltva a részt vevő tagállamoknak, hogy a közös kibocsátáson kívül elsőhelyi adósságot bocsássanak ki;

- a kék kötvények allokációjára és a megfelelő garanciákra vonatkozó végső döntést valamennyi részt vevő ország nemzeti parlamentjeinek kell meghoznia;
- biztosíték nyújtásának előírása a részt vevő tagállamok számára;
- allokációs mechanizmus kialakítása a költségvetési fegyelem, a gazdasági ciklus és a jelentős kamatkülönbségek tiszteletben tartásának figyelembevételével és a hitelnyújtási követelményekkel súlyozva.

3. szakasz – Teljes mértékben közös államadósság-kibocsátás a Szerződés módosításával

A Bizottság a bizottság munkája alapján, valamint az uniós jogi keret minden esetleges változtatását és a Szerződés módosítását követően – amennyiben szükséges, figyelembe véve a tagállamok alkotmányainak módosítását is –, javaslatokat terjeszt elő kötvények közös kibocsátására szolgáló rendszer létrehozására, a következő elveknek megfelelően:

- a részvétel azon tagállamokra való korlátozása, amelyek megfelelnek a 2. szakaszban meghatározott feltételeknek;
- egy európai adósságkezelő ügynökség létrehozása a kötvények kibocsátása céljából;
- megfelelő, demokratikusan legitimált intézmények létrehozása, amelyek többek között a nemzeti költségvetési politikák és a versenyképességi menetrend felügyeletéért és összehangolásáért, valamint az euróövezet nemzetközi pénzügyi intézményekben való külső képviseléséért felelnének.

4. szakasz – Valódi európai adósság közös kibocsátása egy javított európai költségvetéshez kapcsolódóan, a Szerződés módosításával

A Bizottság, miután előkészítette az uniós és adott esetben az euróövezeti jogi keret minden esetleges változtatását, javaslatokat terjeszt elő kötvények lehetséges kibocsátására az uniós közjavakra (például infrastruktúra, kutatás és fejlesztés stb.) irányuló uniós beruházások finanszírozása, bizonyos fokú központi szintű abszorpció előírása révén az országspecifikus sokkokhoz való alkalmazkodás megkönnyítése, illetve a versenyképességet és a potenciális növekedést javító, egy integrált gazdaságpolitikai kerethez kapcsolódó strukturális reformok lehetővé tétele érdekében.

Or. en